

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Elogia Societatis Iesv Sive Propvgnacvlvm: Pontificum,
Conciliorum, Cardinalium, Antistitum, nec non
Imperatorum, Regum, Principum & aliorum Virtute,
Religione, omniq[ue] Literatura illustrium (etiam ...**

Gomez, Cristobal

Antverpiæ, 1681

Petrus de Aragon filius Ducum de Terranoua n. 10

urn:nbn:de:hbz:466:1-38486

AB EODEM, *Qui assidue ad studium Catholice Religionis ad-*
dens, Ingolstadiensi Collegio nouum attribuit in Academiâ munus,
& Sociorum subsidium postulauit, ad nouum Landshutæ Collegium,
ubi Guilielmus Dux filiorum maximus degebat edificandum, &

Huius Insti-
tutum Ec-
clesiæ Ca-
thol. vile,
ac necessa-
rium.

litterarum ingressum hunc fecit. Cum nouo subinde merito, no-
ua virtutum dignitate, gratiam, fauoremque nostrum sibi
demereatur deuota Saluatoris IESV SOCIETAS, æquissimum
arbitramur, vt ad omnem illius commoditatem, honorem,
& quietem eò plus studij & patrociniij conferamus, quò to-
tum illud eius Institutum Ecclesiæ Catholice vtile magis, &
necessarium cognouimus. Ac nostra certè Bauaria restituta
auitæ pietatis, quam præsentium temporum morbi nonnihil
labefactarant, magnam partem SOCIETATI debet. Nos
ipsi ita diligimus eam sincerè, vt nihil tam cupiamus, quam
plura eiusdem Collegia, & eorum, quæ iam erecta sunt,
maiores & auctoritatem & dignitatem. Hæc Nobilissimus
SOCIETATIS Pater ac Patronus Albertus. Ibid. lib. 7. nu-
mer. 64.

Illi auitam
pietatem
restitutam
Bauaria
debet.

Laudatur
in Ignatio
Societas.

Qua est
Sanctitatis
Domiciliū
caelo gra-
tissimum.

Christianæ
Religionis
pene cor-
ruentis &
mundi
percuntis
Asylum.
Isai. 51. 1.

IO. A PETRO DE ARAGON Filio Ducum de Terranova
Oratione de Beatificat. S. Ignatij, que habetur in Libro festorum
Salmanticensium in eiusdem Beatificat. fol. 193. col. 2. Quas igitur
(inquit inter alia multa) Ignatio pares tanto (Societatis) benefi-
cio grates Respublica Christiana persoluet, muneris huius
ornata pulchritudine? honestata præstantia? quibus honesta-
bit obsequijs, & æternis Panegyricis posteritati commenda-
bjt? Certenulla erunt satis, & perperam semper pro dignita-
te celebrabitur is, qui amplissimam hanc Societatem, & IESV
semper virtutibus Sociam, augustissimum omnium oculis
datum Sanctitatis Domicilium caelo gratissimum, nobis au-
tem perfugium salutare, è fundamentis feliciter erexit Chri-
stianæ Religionis penè corruentis tutissimum, & mundi per-
euntis Asylum: ex quo quot eximia admiranda Sanctitate
Illustres filios ab hac radice propagatos, ab hac firmissima
Petra excisos vidimus? Martyres, Doctores, Prædicatores,
Virgi-

Virgines; qui & si Sanctorum Catalogum pretiosum proprijs nominibus non exornent, multis tamen & virtutibus, miraculis celebres, caelestibus excepti orbibus veluti nitidissima sydera collucent, & diuinæ aulae inter primos asseclas in ea triumphalibus insigniti ornamentis incolumes, & gloriosissimè liberi commorantur. *Et postea fol. 149. col. 1.* In illa enim Societate (*inquit*) veluti in gloriosissima Palma exacte, & vere expressa inueni, quæ de arbore fortasse tantum gloriose prædicantur. Hanc enim Christi Comitum Sanctissimam Societatem falsissimorum criminum, iniusto sane, sed grauissimo oneratam pondere nunquam, nec hominum vires, nec Dæmonum artes deflectere potuere: sed illo potius non onere oppressa, sed honore sublata Societas ad sublimiorem gloriæ apicem ascendit, maiorem adepta est dignitatem, eius in ortu clarissimo & veluti in vna parte, & aridis multis corticibus, dum innumeris calamitatibus, & acerrimis insectationibus angusta deprimitur. In summo vero illa singulari gloria, & innumeris laudibus quasi pulchræ viriditatis folijs amplitudine diuinæ retributionis expanditur. Hæc, inquam, Palma non in terris fortis, in caelestibus debilis vnquam apparuit: sed e contra in terrenis debilis longe studiosior se præbuit Deo, quam sæculo. Neque ligniculum osseum pretiosum illi deesse poterat, quæ tot inuidis suæ pulchritudinis veluti fascinantium oculis semper expositam, dum eam fictitijs calumnijs fædere, commentitijsque criminibus contaminatam deturpare, & aduersis fortissimis viribus oppugnare, vndique conarentur. Illa sola perfectione munita vanam criminum Chimeram, & molem sua innocentia labefactauit, ac solo euertit, eò virtutis vi celsior, atque sublimior, quo calumniarum pondere, videbatur depressior. Ex hac triumphali Palma caelestis ille ignis Charitatis Ignatius erupit, ac prodiit, & in dies incensos, & innumeros veluti carbones eodem diuino, & hominum amore fœcunda euomet conflagrantes. *Et tandem*

Ex qua velut ex firmissima Petra excisi eximia Sanctitatis illustres filij.

Qui velut nitidissima Sydera collucent.

Est gloriosissima Palma, quo magis calumniarum pondere oppressa, eo sublimior.

Eius folia innumera laudes, & singularis gloria.

Ex ea caelestis Ignatij Ignis erupit.

*A quo velut
Sole, ipsa vt
Luna lucē
mutuatur.*

*Et inter
vitiōrum
caligines
lucidior
splendet.*

*Continuo
crescens,
nunquam
defectus
patitur.*

*Eius filij in
hac vita vt
sydera in
die latent,
& in mor-
tis nocte
micant.*

*Quanti il-
los fecerit
Aytōnensis
Marchio.*

*Quanti
Misionem
Castrensem
Spinola.*

concludit. Ex hoc autem coruscante & Clarissimo (Ignatij) sole, argentea huius amplissimæ Societatis, non secus ac Luna pulcherrimam illam, & cælestem mutuata est lucem, qua in ignorantia, & flagitiorum tenebrosa noctis caligine semper mortalibus præfuit lucidissima, eo tempore maximè micans, quo magis cetera vitiōrum execrabili dissolutione videbatur obtenebrata. Quæ luna licet fulgentissima, & plenissima semper luce perfulserit, lunæ tamen caruit volubilitate naturæ, neque vnquam temporum est passa defectus, progressus tamen in dies, & incrementa est imitata feliciter. Multū laxatis penitus affectui meo habenis in huius Clarissimæ Societatis laudes haud inuitus digrederer: sed ab incepto me reuocat opere eorum modestia, qui malunt laudabiliter facere, quam laudari. Et hoc proprium Societatis IESV, ac peculiare, vt diuinam gloriam laudari, Maiestatem toto terrarum Orbe perquirant, inuentam palam in luce collocent, suam tamen tantum abest expetere, quin potius passim illam in tenebris consepeliant. Sinamus igitur illos tanquam Sydera in die, hoc est in vitâ latere: sua enim sponte in mortis nocte (illis tamen meridies) fulgebunt satis. *Hæc ille in summam Sociorum, & Societatis laudem.*

11. AB AYTŌNENSI Marchione pientissimo æquè ac fortissimo Principe, quem capto Schenckiano in nosocomium ingredi parantem, ob loci angustias, & graueolentiam dissuadebat ingressum Sacerdos noster; cui ille, Nihilo (inquit) meliorem me duco Societatis Patre: Tu quo intrare non times, cur ego timeam? Sic ille apud Imag. 1. sæc. Soc. lib. 6. fol. 889. Ubi additur de Eodem nobilissimo, ac strenuissimo Principe, quod sub belli tempora non prius de milite, quam de secuturis militem Patribus cogitabat, prosperum sibi Martem promittens, si à diuinorum cura auspicaretur.

12. AB AMBROSIO SPINOLA Marchione celeberrimo, supremoque militiæ Belgicæ Imperatore, qui quotidianus, idemque grauissimus actionum nostrarum testis erat, ad Hispaniarum Regem scripsit pro seruanda nostra Misione Castrensi, suamque hac de re sententiam